

222

UCHWAŁA Nr 160 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1986 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w uchwale.

§ 2: 1. Żołnierzowi, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 2500 zł za każdy procent ustalonego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania nie może być niższa niż 10 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł, jeżeli żołnierz został zaliczony do I grupy inwalidów wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku lub choroby, o których mowa w ustawie, żołnierz został zaliczony do I grupy inwalidów.

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci żołnierza wskutek wypadku lub choroby ustala się w wysokości:

- 1) 250 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawniony małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania są uprawnieni równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,
- 2) 250 000 zł — gdy do odszkodowania są uprawnieni tylko rodzice,

3) 125 000 zł — gdy do odszkodowania jest uprawnione tylko jedno z rodziców lub rodzeństwa albo z wnuków,

4) 50 000 zł — dla każdego z rodziców, rodzeństwa lub wnuków zmarłego, jeżeli są oni uprawnieni obok innej osoby.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną dla dzieci żołnierza dzieli się między nie w częściach równych.

3. Kwota odszkodowania przysługująca małżonkowi lub dzieciom, które są sierotami zupełnymi, nie może być niższa niż kwota dwunastomiesięcznego uposażenia lub wynagrodzenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Przepisy uchwały stosuje się do spraw o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadków lub chorób, o których mowa w ustawie, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany takim wypadkiem bądź chorobą albo związek śmierci żołnierza z takim wypadkiem bądź chorobą został stwierdzony począwszy od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku lub choroby nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się w wysokości 1/100 kwoty określonej w art. 5 ust. 2 ustawy, nie mniej jednak niż 2500 zł za każdy procent stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu, przewyższający procent, według którego było ustalone odszkodowanie.

§ 5. Traci moc uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1982 r. w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Monitor Polski Nr 3, poz. 8).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

223

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 października 1986 r.

w sprawie zmian w organizacji państwowego nadzoru nad lotnictwem cywilnym.

Na podstawie art. 25, 35 i 44 ust. 5 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) w związku z § 1 i 4 uchwały nr 1 Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1984 r. w sprawie organizacji lotnictwa cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 21 lipca 1966 r. w sprawie organizacji państwowego nadzoru nad lotnictwem cywilnym (Monitor Polski Nr 37, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego w Ministerstwie Komunikacji, zwana dalej

„Dyrekcją Generalną”, sprawuje w imieniu Ministra Komunikacji państwowy nadzór wynikający z prawa lotniczego i z lotniczych umów międzynarodowych, zwany dalej „państwowym nadzorem lotniczym”, w stosunku do lotnictwa cywilnego w Polsce, w tym również sprawuje funkcje organu państwowego nadzoru nad zachowaniem przepisów tego prawa i umów międzynarodowych.

2. Funkcje, o których mowa w ust. 1, Dyrekcja Generalna wykonuje poprzez:

(1) wchodzące w jej skład organy państwowego nadzoru lotniczego: